

dec. 1942 / jan. 43.

PRAVI

SLOVĚNSKI POROČEVALEC

ODGOVOR INFORMACIJSKEMU VESTNIKU O.F.

Osvobodilna fronta ni hotela zamuditi dobre priložnosti, da ne bi izrazila svojih občutkov. Hotela je namreč proslaviti petindvajsetletnico ustanovitve sovjetske republike, katero O.F. označuje kot svojo "mogočno zaščitnico".

Za Slovence, ki bi še imeli pomisleke nad težnjami osvobodilne fronte, bo proslava tega datuma odkritje, kateremu je odveč vsak komentar.

Še enkrat so komunisti čutili potrebo pokazati svojo glavo izza lažnivega zaslona takozvane "osvobodilne fronte", katere glavna zasluga do Slovencev obstoji v tem, da je odrešila s smrtjo nešteto nesrečnih, ki so jih trpinčili komunistični agenti!

Kot ljubitelji najbolj neslanih vsakdanjih fraz, ki jih uporablja londonska propaganda in kateri se Angleži prvi smejejo, govore domači komunisti o Stalinovi Rusiji kot o ubogem slabem narodu, ki da je bil napaden od osnih sil. Samo da malo dalje v svojem neprestanem protislovju povečujejo rusko ofenzivo, sad - pravijo oni - izvanrednih ustvarjajočih moči boljševikov.

Ker pa je nezapopadljivo, da bi se Rusija tako silno obožila, kot je v tem trenutku, v času ko se je vršil "napad" od strani Osi, je naravno, da se človek vpraša, zakaj je Stalin prenasitil Rusijo z vojaki, topovi in oklopnimi vozmi. Gotovo ne, da bi delal parade na kremeljskem trgu ali napadel Finsko - in ne samo Finsko, ampak da bi napadel in oropal Poljsko, se polastil Besarabije, si priključil Litvo, Letonijo, Estonsko, z eno besedo majhne in slaborne narode - temveč da bi se vrgel nad Evropo, napadel in pokopal evropsko civilizacijo pod težo rdečih armad, za katerimi so korakali politični komisarji in odposlanci GPU - ja.

Po mnenju slovenskih komunistov bi zmaga teh čet pomenila tudi zmago slovenskega naroda in demokratične Jugoslavije. Ne povejo pa, ker sami ne vedo, kako naj bi se vse to uresničilo, če bi že recimo, zmagala Rusija. Ne povedo tega, ker vedo, kaj bi taka zmaga pomenila za Slovence. Da bi bilo to najstrašnejše suženjstvo in popolna propast ljudstva, ki po krivdi komunistov doživlja največjo žalcigro vse svoje zgodovine.

Naveličani napovedati zmage, ki se nikoli ne uresničijo, niso domači komunisti našli boljšega kot pozivati Slovence k mobilizaciji, ki naj bi pripomogla k uspehu ruskih ofenziv, razablinjajočih se ob neprekračljivi steni osnih armad.

Do danes smo mislili, da je O F že vsa mobilizirana in da se ji ni več treba natekati k neznatnim in malenkostnim propagandnim trikom pogretih fraz, če hoče zbrati svoje vrste in jih poslati na morije Slovencev.

Ta opomin k mobilizaciji nam kaže, da so vrste O F precej redke in da gre dobra volja h koncu. In to je v resnici tako, kajti Slovenci so doobra spoznali, kaj se je skrivalo za tako-zvano O F.

Da bi še naprej igrala svoje dvoumno igro, vstavlja O F v svoj slavošpev na čast boljševikom tudi besedo laži-katoličanov, pripadajočih Osvobodilni fronti. Pravimo laži-katoličanov, kajti nihče - če tudi zaostal od rojstva sem - ne more verjeti, da se v komunističnih vrstah borijo pravi katoličani, ki bi se v tem slučaju znašli v zavidanja vrednem položaju, da očistijo nože, ki so prebodli slovenske duhovnike, vlačijo v župnišča ukradene živali, zažigajo ogenj, ki uničuje slovenske cerkve. Ne govorimo na prazno, kajti še 5. decembra, to se pravi dva dni pred boljševiško proslavo, so komunisti zažgali in uničili cerkev v Dolcu, poslednjo, za enkrat, v tej vrsti.

V svoj manifest uvrščajo komunisti torej tudi "resnicoljubni" glas katoličanov Osvobodilne fronte; katoličanov, ki se priklanjajo Leninu gotovo zato, ker je poklal duhovnike, razdejal cerkve in spremenil samostane v shajališča za prsto komunistično ljubezen.

Ti komunisti, ki se hlinijo, da so premagali stud, ki ga imajo pred katoliško vero in se označujejo z imenom katoličanov, samo da bi dosegli svoje podle namene, ti komunisti, ki se nesramno priklanjajo pred podobami svetega Stalina, vedo dobro, da slovenski katoličani niso z njimi, temveč proti njim, v tistih hrabrih in ponosnih formacijah Bele garde, ki so pred svetom z Londonom, Washingtonom in Moskvo vred razkrile lažnivce, ki so trdili, da so vsi Slovenci združeni v osvobodilni fronti.

Medtem ko ste vi, komunisti, uničevali Slovenijo, požigali

domove in pobijali ljudi, je izšla Bela garda iz pristne slovenske duše in se dvignila v obrambo zibelk in ognjišč tega malega naroda, ki je hotel delati in uspevati v miru, naroda, ki se ni bal in ni sovražil drugega kot boljševizem in njegov zlobni zarod.

Kako morete vi, komunisti, govoriti o krvoločnosti in umorih, kako o nedolžnih jetnikih, če pa ste vi neposredno krivi vsega, kar se dogaja? Vi ste bili, ki ste ubili na tisoče Slovencev, vi, ki ste jih mučili, oropali in jih trpinčili z vsemi mogočimi krutostmi. Imena? Lahko bi vam jih, žalibog, napisali desetine; pa kaj desetine! na stotine imen nedolžnih žrtev, pa ne nedolžnih, kot se komunisti, ki še v ječi tirajo s svojo hinavščino, ovadbami in lažmi dobre v propast.

Govoreč o somišljenikih, ki so v ječi, pridejo komunisti do nesramnosti, da jih imenujejo nedolžne; potem pa sami, ne da bi se tega zavedali, priznajo, da gre za "njihove najboljše ljudi" in za najbolj "aktivne". In se pritožujejo nad pravico, ki jih je zadela! Pa saj so vedeli, da bodo morali, če se postavijo proti zakonu, občutiti vso njegovo strogost, vedeli so, da bodo z usmrčitvijo bivšega bana Slovenije in s tem, da ne odkrijejo zločinčevega imena, vrgli pred izvršilni ploton osebe, ki materialno niso izvršile zločina, ki pa se po svojih nazorih, po delih in idejah, ki so jih izražale, niso razlikovale od ubijalca, kateri se je podlo skrival in dopustil, da so šli zanj v smrt njegovi "toliko ljubljene tovariši". Podlost, umor, krutost, to so karakteristike osvobodilne fronte in karakteristike komunistov, ki hočejo razdehati Slovenijo. In da bi dosegli to, kličejo po združitvi vseh Slovencev.

Po ovinkih, ki naj bi bili spretni, medtem ko se v njih takoj čuti trik gobeždača, govori zgornji manifest o Rapallu, češ, da je bila tista pogodba izdajstvo vsesrbske buržoazije nasproti Slovincem. In potem ko je napravil revno, kar bedasto in neučinkujočo. slike o položaju v Primorju, zaključil rekoč, da bo Slovenija, če bo hotela doseči srečo, blaginjo in ne vem kaj še, morala pomesti z ljudmi svoje preteklosti in skrbeti za svoje prihodnjost pod ljudsko, oziroma, da se točno izrazimo, komunistično vlado.

Podlaga komunistične propagande je vedno laž, in ta kar najbolj bedasta in nesramna. Ni potreba visoke kulture, da v slehernem komunističnem dejanju odkriješ, kar se praznega in lažnjivega skriva za poizkusom hliniti odkritosrčnost z zahrbtnim namenom, da bi ganili zaslepljene.

V enem od zadnjih lepakov, ki ne skuša več prikrivati pravih komunističnih namenov z nežnimi nacionalističnimi frazami, temveč nalašč poudarja besede "rdeči maščevalci" in poje

slavospeve rdeči armadi in Stalinu, poročajo komunisti slovenskemu ljudstvu vest, ki je ne moremo označiti drugače kot groteskno.

Ti gospodje napovedujejo nič manj kot zavzetje Metlike in drugih manjših krajev v okolici Črnomlja! Da razkrinkaš to laž in se prepričaš o bedastoči tistega, ki jo je stvoril, je dovolj, da greš k vlakom, ki prihajajo iz pokrajine, in govoriš z ljudmi iz Črnomlja in Metlike.

Na desetine oseb, železničarjev, vojakov pride vsak dan v Ljubljano iz tistih krajev in ti vam bodo lahko, če ste nevedni, povedali, kako resnična so obvestila komunistov, ki ne opuste nobene prilike, da ne bi vzpodbujali svojih vrednih tovarišev k poboji poštenih Slovencev in tistih, ki niso njihovega mišljenja; samo na tak način bodo namreč "Slovenci prispevali k zgradbi nesmrtna stavbe svobode".

Kdor je preživel to leto v Sloveniji, je videl, česa so zmožni komunisti in kaj pomeni rdeča "svoboda"; in ta gotovo ne potrebuje drugih pojasnil, da si predoči, kakšna bi bila rdeča vlada za tiste Slovence, ki so ušli klanju komunistov, vihtečih zastavo osvobodilne fronte.

Ti strahotni umori, ti nerazumljivi zločini nad ljudstvom, ki je hotelo resno skrbeti za svojo prihodnost, ta razdejanja, vse to ne bo več pozabljeno.

Besede Osvobodilne fronte so in bodo ostale take, kajti srca Slovencev so neizprosno zaznamovana od bolesti in muke, ki jih je povzročilo komunistično zločinstvo, soznačnica osvobodilne fronte.

